

Набий алайҳиссаломнинг зийракликлари

07:00 / 22.12.2018 2687

Али розияллоҳу анҳу айтадилар: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Бадрға боргандарида у ерда икки кишини кўрдик. Бири Уқба ибн Муайтнинг мавлоси, бири эса қурайшлик бир киши эди. Қурайшлик қочиб кетди, лекин Уқба ибн Муайтнинг мавлосини тутиб олдик. Ундан “Неча кишилизлар?” деб сўрадик. У: “Жуда кўпчиликмиз”, деди. Мусулмонлар ундан қавмининг сонини аниқ айтишни талаб қилишди, ҳатто уришди. Кейин Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига олиб бориши. У зот соллаллоҳу алайҳи васаллам ундан “Қавмнинг сони қанча?” деб сўрадилар. У яна: “Аллоҳга қасам, улар жуда кўп”, деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уларнинг сони қанчалигини айттириш учун ҳаракат қилдилар, у бош торти. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам “Улар қанча тую сўйишяпти?” деб сўрадилар. У: “Ҳар куни ўнтадан”, деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: “Улар минг киши экан. Тахминан, ҳар юзта одамга битта тую сўйилади”, дедилар.

“Солиҳлар гулшани” китобидан